

нето ѝ” (сп. “Икономическа мисъл”, 1980, кн. 5). Авторът отбелязва, че проблемът за интеграция в областта на статистиката възниква във връзка с работата по ревизията и усъвършенстването на националните сметки и баланса на народното стопанство. Този проблем привлича вниманието на Статистическата комисия при Организацията на обединените нации, на Конференцията на европейските статистици при Икономическата комисия за Европа, на статистическите служби на регионални икономически организации и др. По този повод са организирани международни форуми, на които е обсъждан поставеният проблем.

Проф. Ст. Станев извършва критичен анализ на идеите за интеграция в областта на социалната статистика, развити от Ричард Стоун в разработката му “Система на социални матрици” и от Дадли Спърс в статията му “Продължителността на живота като интеграционна концепция в социалния и демографския анализ и планирането”. Като изтъква безспорно положителните моменти в идеите на двамата автори, проф. Станев отбелязва, че те не достигат “...до проблема за интеграцията като интегрален проблем при изграждането на единна система на социалната статистика” и че “...идеята в никаква степен не разкрива подхода към решаването на интеграционния проблем”.

В своите публикации проф. Ст. Станев разработва редица теоретични въпроси на статистиката. Впечатляват изследвания като: “Основни измерители на икономическия растеж” (сп. “Народностопански архив”, 1969), “Планови статистики и показатели” (сп. “Народностопански архив”, 1946) “Проблеми на информацията в стопанското управление” (сп. “Икономическа мисъл”, 1972), “Относно критерия за ефективност на обществения производствен процес”, (сп. “Икономическа мисъл”, 1988, кн. 5) и др.

От този тематичен кръг с особено актуално звучене на поставените въпроси е статията “За статистическите показатели” (сп. “Статистика”, 1995, кн. 4).

Авторът отбелязва, че понятието “показател” не е ново нито за теорията, нито за статистическата практика. Развитие на науките, както и стремейт на изследователите да проникват по-дълбоко в изследваните явления и процеси, доведоха през седемдесетте и осемдесетте години до подчертано засилен интерес към проблема за показателите - за тяхната същност, обхват и функции. Въпреки широката дискусия, проведена чрез многобройни публикации, до едно ясно, научнообосновано, прието от широк кръг специалисти определение на понятието “показател” не се стига.

След като обосновава необходимостта от такова определение, авторът дефинира основните задачи, които показателите трябва да изпълняват при управлението на дадена система. По мнението на проф. Ст. Станев те са:

- Да доставят информация за състоянието на системата при основните ѝ пунктове, т.е. за онези нейни параметри, които, от една страна, отразяват